

**Forslag
til**

Lov om ændring af udlændingeloven og lov om dansk indfødsret

(Indførelse af almindelig klageadgang på visumområdet, karenperiode i visumsager og tilvejebringelse af hjemmel til at udstede langtidsvisum til diplomater m.v. og forskellige justeringer af reglerne for beskæftigelse, privat indkvartering og indkvartering i egen finansieret bolig for asylansøgere, tydeliggørelse af hjemlen for iværksættelse af separat indkvartering af gifte eller samlevende mindreårige udlændinge og fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige samt genindførelse af erklæringsadgang for tidligere danske statsborgere m.v.)

§ 1

I udlændingeloven, jf. lovbekendtgørelse nr. 1513 af 22. oktober 2020, som ændret senest ved lov nr. 2230 af 29. december 2020, foretages følgende ændringer:

1. I § 56 b, stk. 1, ændres »§ 62 l, stk. 1« til: »§ 62 l, stk. 1, 1. pkt.«

2. I § 62 l, stk. 1, indsættes som 2. og 3. pkt.:

»Kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser truffet efter 1. pkt. og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 8, nr. 7, fuldbyrdes. Kommunen har, mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, eller et anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service, for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af disse afgørelser.«

3. I § 62 l indsættes som stk. 11 og 12:

»Stk. 11. Fuldbyrdelse af afgørelser truffet efter stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 8, nr. 7, skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre den uledsagede mindreårige udlændings bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den pågældendes behov i afgørende grad taler imod.

Stk. 12. Politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 1, 3. pkt. Regler fastsat i medfør af § 64, stk. 5, 2. pkt., i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for politiets bistand efter 1. pkt. Fuldbyrdelse af en afgørelse, jf. stk. 1, 3. pkt., hvor politiet yder bistand til kommunen efter 1. pkt., skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2021.

1. Indledning

Det foreslås derudover at indføre regler om fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge efter udlændingeloven med henblik på at bringe reglerne herom på linje med reglerne om fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelser efter serviceloven.

2.8. Fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge

2.8.1. Gældende ret

Udlændingelovens kapitel 9 b (§§ 62 1-62 v) vedrører anbringelse uden samtykke af uledsagede mindreårige udlændinge. Reglerne i kapitel 9 b finder anvendelse for uledsagede mindreårige udlændinge, som er under Udlændingestyrelsens forsørgelse i medfør af udlændingelovens § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, og som er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, og uanset om udlændingene har lovligt ophold i Danmark (processuelt ophold), eller om udlændingene opholder sig ulovligt i Danmark.

Udlændingelovens kapitel 9 b blev oprindeligt indsat ved lov nr. 702 af 8. juni 2017 om ændring af udlændingeloven, lov om voksenansvar for anbragte børn og unge og lov om socialtilsyn (Ro og orden på indkvarteringssteder for uledsagede mindreårige udlændinge m.v.).

Det fremgår af bemærkningerne til loven, at der med lovforslaget ikke ændres i servicelovens anvendelsesområde. Det forudsættes dog, at anbringelse på en delvis lukket afdeling eller døgninstitution, en sikret døgninstitution eller særligt sikret afdeling, jf. servicelovens § 66, stk. 1, nr. 6, af en uledsaget mindreårig udlænding, der har processuelt eller ulovligt ophold, fremover alene vil kunne ske efter de foreslåede regler i udlændingeloven og ikke efter bestemmelserne i serviceloven, når anbringelsen sker af sociale grunde. Der henvises herved til Folketingstidende 2016-2017, A, L204, som fremsat, side 27.

Anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden samtykke vil således skulle ske efter udlændingeloven og ikke efter serviceloven.

Forud for indførelsen af kapitel 9 b i udlændingeloven var uledsagede mindreårige udlændinge med lovligt (processuelt) ophold omfattet af reglerne om anbringelse i lov om social service (herefter serviceloven).

Det bemærkes i den forbindelse, at serviceloven gælder for enhver, der opholder sig lovligt her i landet, jf. servicelovens § 2, stk. 1. Ved lovligt ophold forstås efter serviceloven både et krav om, at man fysisk opholder sig i landet, og at man har et lovligt opholdsgrundlag efter reglerne i udlændingeloven, herunder processuelt ophold, f.eks. udlændinge, der har ret til at opholde sig her i landet under behandlingen af en ansøgning om opholdstilladelse.

Der kan dermed ikke med hjemmel i serviceloven iværksættes sociale foranstaltninger over for personer uden lovligt ophold her i landet. I praksis træffer kommunerne dog i særlige tilfælde med henvisning til principperne i serviceloven, nødretsgrundsætninger og internationale forpligtelser afgørelse om at iværksætte sociale foranstaltninger over for en mindreårig udlænding, der på grund af sit ulovlige ophold ikke direkte er omfattet af serviceloven.

For så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med ulovligt ophold skete anbringelse forud for indførelsen af kapitel 9 b i udlændingeloven således efter principperne i serviceloven, hvis særlige forhold talte herfor, herunder i tilfælde, hvor det fulgte af Danmark folkeretlige forpligtelser efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK), Børnekonventionen eller Handicapkonventionen, eller i helt særlige tilfælde, hvor en pligt til at iværksætte sociale foranstaltninger kunne følge ud fra en nødretsgrundsætning. Grundlaget for denne praksis er nærmere beskrevet i det daværende Social- og Indenrigsministeriums (nu Social- og Ældreministeriet) ”Analyse af servicelovens anvendelsesområde i forhold til udlændinge med processuelt ophold eller ikke lovligt opholdsgrundlag” af 29. juni 2016. Det fremgår bl.a. af analysen, at der ikke er grundlag for at antage, at det med dansk lovgivning på området har været tilsigtet at fravige de forpligtelser, der følger af Danmarks internationale forpligtelser efter EMRK artikel 3 eller andre relevante folkeretlige forpligtelser på området.

Reglerne i serviceloven er som udgangspunkt ikke fastsat med henblik på tvangsmæssig anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge, der opholder sig på et indkvarteringssted, og som befinder sig her i landet uden deres forældre eller andre, der er trådt i forældremyndighedsindehaverens sted.

Reglerne i kapitel 9 b om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge blev derfor indsat for at sikre en klar hjemmel til at tvangsanbringe uledsagede mindreårige udlændinge med enten processuelt ophold eller ulovligt ophold. Der henvises herved til Folketingstidende 2016-2017, A, L204, som fremsat, side 24 ff.

Efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, kan børn og unge-udvalget i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, træffe afgørelse om, at en uledsaget mindreårig udlænding, der er indkvarteret på et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5, og som er omfattet af § 42 a, stk. 1, 1. pkt., eller stk. 2, skal anbringes uden for indkvarteringsstedet på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i lov om social service, herunder på delvis lukkede døgninstitutioner og delvis lukkede afdelinger, sikrede døgninstitutioner og særligt sikrede afdelinger, hvis der er en åbenbar risiko for, at den uledsagede mindreårige udlændings sundhed eller udvikling lider alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg, behandling, overgreb, kriminell adfærd, misbrugsproblemer eller andre adfærds- eller tilpasningsproblemer.

Efter § 62 l, stk. 2, kan der kun træffes afgørelse efter § 62 l, stk. 1, når der er begrundet formodning om, at den uledsagede mindreårige udlændings problemer ikke kan løses under udlændingens fortsatte ophold i indkvarteringsstedet. Anbringelsen kræver ikke den uledsagede mindreårige udlændings samtykke.

Efter § 62 l, stk. 8, nr. 7, kan udlændinge- og integrationsministeren efter forhandling med social- og ældreministeren fastsætte nærmere regler om ændring af anbringelsessted m.v. under opholdet og foreløbige afgørelser om ændring af anbringelsessted m.v.

Efter § 62, stk. 10, træffer kommunalbestyrelsen i den kommune, hvor indkvarteringsstedet ligger, afgørelse om valg af det konkrete anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service. Kommunalbestyrelsen vælger det anbringelsessted, som bedst kan imødekomme udlændingens særlige behov.

Bemyndigelsesbestemmelsen i udlændingelovens § 62 l, stk. 8, nr. 7, er udmøntet ved bekendtgørelse nr. 1019 af 28. august 2017 om ro og orden på indkvarteringssteder og om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden for indkvarteringsstederne.

Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensynet til formålet med anbringelsen, på baggrund af det løbende tilsyn med den uledsagede mindreårige udlænding på anbringelsesstedet, jf. udlændingelovens § 62 v, træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, behandling, uddannelse m.v. under opholdet.

Efter § 14, stk. 2, kræver kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted samtykke fra den uledsagede mindreårige udlændings repræsentant, jf. udlændingelovens § 56 a, stk. 1, og den udlænding, der er fyldt 12 år, jf. dog stk. 3.

Efter bekendtgørelsens § 14, stk. 3, skal børn og unge-udvalget træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, hvis samtykke til ændret anbringelsessted ikke kan opnås. Ved afgørelsen skal børn

og unge-udvalget under hensyn til formålet med anbringelsen og den uledsagede mindreårige udlændings behov for kontinuitet i opvæksten vurdere, om udlændings behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted. Afgørelse om valg af konkret anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen, jf. § 13, stk. 1.

Det er ikke nærmere reguleret i hverken kapitel 9 b i udlændingeloven, herunder i bemærkningerne til loven, eller i § 14 i bekendtgørelse om ro og orden på indkvarteringssteder og om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden for indkvarteringsstederne, hvilken myndighed der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af afgørelser om anbringelse efter udlændingelovens § 62 1, stk. 1, eller afgørelser om ændring af anbringelsessted efter § 14 i bekendtgørelsen. Der er således efter gældende ret ikke hjemmel til i udlændingeloven at fuldbyrde afgørelser om anbringelse efter udlændingelovens § 62 1, stk. 1, eller afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 1, stk. 8, nr. 7. Der er efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse ikke grundlag for at antage, at det har været lovgivers intention, at det ikke skulle være muligt at fuldbyrde en afgørelse om anbringelse eller ændring af anbringelsessted truffet efter udlændingeloven eller regler fastsat i medfør heraf på tilsvarende vis, som det er muligt at fuldbyrde afgørelser om anbringelse, der er truffet efter serviceloven.

Afgørelser om tvangsanbringelse efter § 62 1, stk. 1, omfatter bl.a. uledsagede mindreårige udlændinge, hvor der er en åbenbar risiko for, at den pågældendes sundhed eller udvikling kan lide alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for eller behandling af den pågældende eller på grund af overgreb, som den pågældende har været udsat for. Det er derfor Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at disse afgørelser om tvangsanbringelse – ud fra en nødretsbetragtning og som følge af Danmarks internationale forpligtelser – vil kunne fuldbyrdes efter reglerne i serviceloven, enten direkte eller efter principperne i serviceloven, alt efter om afgørelsen vedrører en uledsaget mindreårig udlænding med lovligt (processuelt) ophold eller en uledsaget mindreårig udlænding med ulovligt ophold, herunder særligt da manglende fuldbyrdelse af en sådan afgørelse vil kunne medføre, at den uledsagede mindreårige udlænding ikke vil kunne få den nødvendige hjælp, og vedkommende dermed risikerer at lide større skade. Dette vil både kunne gå ud over den uledsagede mindreårige udlænding selv, men det ville også kunne få alvorlige konsekvenser for andre beboere eller ansatte på indkvarteringscentre.

Det samme vil endvidere kunne være tilfældet ved afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 1, stk. 8, nr. 7, hvis der f.eks. er overhængende risiko for, at den anbragte uledsagede mindreårige udlændinges tilstand vil blive forværret i en sådan grad, at den nødvendige behandling ikke længere vil kunne opnås på det oprindelige anbringelsessted. For at sikre, at den uledsagede mindreårige udlænding ikke ville lide yderligere skade, samt sikre at den uledsagede mindreårige udlændings forværrede tilstand ikke vil medføre alvorlige konsekvenser for andre beboere eller ansatte på anbringelsesstedet, er det Udlændinge- og Integrationsministeriets

vurdering, at afgørelser om ændring af anbringelsessted – ud fra en nødretsbetragtning og som følge af Danmarks internationale forpligtelser – ligeledes vil kunne fuldbyrdes efter reglerne i serviceloven, enten direkte eller efter principperne i serviceloven, alt efter om afgørelsen vedrører en uledsaget mindreårig udlænding med lovligt (processuelt) ophold eller en uledsaget mindreårig udlænding med ulovligt ophold.

Efter servicelovens § 64, stk. 1, har kommunalbestyrelsen ansvaret for, at en række tvangsmæssige afgørelser efter serviceloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet fuldbyrdes. Disse afgørelser omfatter bl.a. afgørelse om anbringelse uden for hjemmet uden samtykke efter servicelovens § 58 samt afgørelser om ændring af anbringelsessted efter servicelovens § 69, stk. 3.

Efter § 64, stk. 2, har kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til forældremyndighedens indehavers bolig, rum eller gemmer for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde de afgørelser, der er nævnt i stk. 1. Kommunen kan hente og bringe barnet eller den unge til stedet, hvor børne- og ungepålægget skal opfyldes, med henblik på at fuldbyrde afgørelser efter § 57 b eller stedet, hvor en straksreaktion, jf. § 12 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, eller et forbedringsforløb, jf. § 13, stk. 3 eller 4, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet, skal gennemføres.

Efter § 64, stk. 3, har kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse adgang til et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, for at eftersøge og medtage et barn eller en ung med henblik på at fuldbyrde en afgørelse efter § 69, stk. 3, eller efter § 24, stk. 1, jf. § 14, i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet.

Kommunalbestyrelsens udøvelse af de i § 64, stk. 3, nævnte beføjelser skal ske i overensstemmelse med reglerne i §§ 2-8 i retssikkerhedsloven. Heraf følger bl.a., at kommunalbestyrelsens adgang til at foretage tvangsindgreb kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet. Indgrebet skal endvidere foretages så skånsomt som muligt. Der henvises herved til Folketingstidende 2019-2020, A, L68, som fremsat, side 30.

Efter § 64, stk. 5, yder politiet bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter stk. 2-4. Social- og ældreministeren fastsætter efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen. Bemyndigelsesbestemmelsen er ikke udmøntet.

Kommunen vil i hvert enkelt tilfælde skulle foretage en vurdering af indgrebets proportionalitet, det vil sige, om politiets bistand ved gennemførelsen af afgørelsen er nødvendig af hensyn til barnets eller den unges bedste og står i rimeligt forhold til formålet med afgørelsen.

Efter servicelovens § 64, stk. 6, 1. pkt., skal fuldbyrdelse af afgørelser omfattet af stk. 1 ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre barnets eller den unges bedste. F.eks. kan kommunen anmode om, at politiet ikke optræder i uniform eller anvender udrykningskøretøjer.

Efter § 64, stk. 6, 2. pkt., skal kommunen afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til barnets eller den unges behov i afgørende grad taler imod.

Bestemmelsen i § 64, stk. 6, indebærer bl.a., at afhentningen af barnet eller den unge hos forældrene eller på anbringelsesstedet skal tilrettelægges og gennemføres på en måde, der er så skånsom som muligt over for barnet eller den unge, forældrene, anbringelsesstedet samt eventuelle øvrige børn og unge på anbringelsesstedet og med størst mulig hensyntagen til barnets eller den unges integritet. Der kan f.eks. være behov for, at de biologiske forældre, plejeforældre, bedsteforældre, kontaktpædagoger eller andre, som barnet eller den unge er tryk ved, er til stede ved afhentningen af barnet eller den unge og sammen med sagsbehandler ledsager barnet eller den unge.

Kommunen vil både forud for, at afgørelsen træffes, og når afgørelsen herefter skal effektueres, som udgangspunkt skulle søge at inddrage barnet eller den unge og forældremyndighedsindehaveren med henblik på så vidt muligt at opnå forståelse for afgørelsen og sikre en skånsom fuldbyrdelse. Der vil også efter omstændighederne kunne være behov for inddragelse af andre personer i barnets eller den unges familie eller netværk. Det vil især gælde personer i familien eller netværket, som barnet eller den unge er nært knyttet til, og som opholder sig sammen med barnet eller den unge i hjemmet eller på anbringelsesstedet, herunder f.eks. søskende, en plejefamilie m.v. Som led i inddragelsen bør kommunen bl.a. søge at forklare baggrunden, formål og indhold af afgørelsen. Kommunen kan også med fordel forklare, hvordan fuldbyrdelsen helt konkret forventes at forløbe.

Der kan efter omstændighederne være behov for, at kommunen ad flere omgange forsøger at opnå barnets eller den unges, forældremyndighedsindehaverens og eventuelle andres frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse. Hvor vedholdende, kommunen skal være, vil altid bero på en konkret og individuel vurdering under hensyn til barnets eller den unges bedste. Kommunen skal således så vidt muligt søge at undgå, at det bliver nødvendigt at fuldbyrde afgørelser med de beføjelser, som følger af servicelovens § 64.

Kommunen kan i særlige tilfælde undlade at afsøge mulighederne for at opnå forældremyndighedsindehaverens, barnets eller den unges og eventuelle andre familiemedlemmers eller netværks frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, hvis hensynet til barnets eller den unges bedste taler afgørende imod. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der vurderes at være risiko

for alvorlig skade på barnets eller den unges sundhed eller udvikling, f.eks. på grund af overgreb eller omsorgssvigt, og hvis barnets eller den unges øjeblikkelige behov for støtte betyder, at fuldbyrdelsen ikke kan afvente kommunens forsøg på at opnå den pågældendes frivillige medvirken. Det vil også efter omstændighederne kunne være tilfældet, hvis der er grund til at antage, at forældrene eller andre vil søge at hindre, at afgørelsen gennemføres, herunder f.eks. ved rejse ud af landet med barnet eller den unge, inden fuldbyrdelsen. Der henvises herved til Folketingstidende 2019-2020, A, L68, som fremsat, side 32.

Efter servicelovens § 64, stk. 7, skal fuldbyrdelse af en afgørelse, jf. stk. 3, hvor politiet yder bistand til kommunen efter stk. 5, registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Registreringen skal indeholde kommunens begrundelse for at anmode om politiets bistand. Barnet eller den unge skal gøres bekendt med registreringen, og barnets eller den unges oplevelse af situationen skal indgå i indberetningen til Ankestyrelsen. På baggrund af indberetningerne udarbejder Ankestyrelsen årligt en rapport, som oversendes til Folketinget.

Efter servicelovens § 69, stk. 1, skal kommunalbestyrelsen, i det omfang det må anses for nødvendigt under hensyn til formålet med anbringelsen, på baggrund af det løbende tilsyn med barnet eller den unge på anbringelsesstedet, jf. § 70, stk. 2, og § 148, træffe afgørelse om ændret anbringelsessted, uddannelse m.v. under opholdet.

Efter § 69, stk. 2, kræver kommunalbestyrelsens afgørelse om ændring af anbringelsessted samtykke fra forældremyndighedsindehaveren og den unge, der er fyldt 12 år, jf. dog stk. 3.

Efter § 69, stk. 3, skal børn og unge-udvalget, hvis samtykke til ændret anbringelsessted ikke kan opnås, jf. stk. 2, træffe afgørelse om ændring af anbringelsessted, jf. dog § 24 i lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Ved afgørelsen skal børn og unge-udvalget under hensyn til formålet med anbringelsen og barnets eller den unges behov for kontinuitet i opvæksten vurdere, om barnets eller den unges behov for støtte bedst imødekommes ved en ændring af anbringelsessted. Afgørelse om valg af konkret anbringelsessted træffes herefter af kommunalbestyrelsen, jf. § 68 b, stk. 1.

Rammerne for politiets bistand, herunder eventuelle magtanvendelse, efter servicelovens § 64, stk. 5, følger af lov om politiets virksomhed (herefter politiloven).

Efter politilovens § 2, nr. 6, har politiet til opgave at yde andre myndigheder bistand efter gældende ret.

Bestemmelsen omfatter navnlig tilfælde, hvor politiet efter anmodning fra en særmyndighed bistår med at påse overholdelse af love og vedtægter inden for særmyndighedens område. Det kan f.eks. være bistand til toldvæsenet, arbejdstilsynet eller miljømyndighederne. Bistanden kan f.eks. bestå i, at politiet anvender sine magtmidler over for borgeren for at sikre, at særmyndigheden kan gennemføre sin tilsyns- og kontrolvirksomhed. Dette fordrer normalvis en klar lovhjemmel

Bestemmelser om politiets bistand kan være affattet således, at politiet er forpligtet til at yde den beskrevne bistand. Politiets bistand til andre myndigheder vil ofte forudsætte anvendelse af magt, f.eks. ved at skaffe særmyndigheden adgang til en aflåst lokalitet. Det er i sådanne tilfælde politiet, der skønner, om betingelserne for at anvende magt er til stede, herunder om magtanvendelse i den konkrete situation vil være i overensstemmelse med de almindelige krav om nødvendighed, proportionalitet og anvendelse af mindst indgribende middel. Der henvises herved til Folketingstidende 2003-2004, A, L159, som fremsat, side 5914.

Rammerne for politiets eventuelle magtanvendelse i forbindelse med bistand, herunder efter servicelovens § 64, stk. 5, fremgår navnlig af politilovens §§ 15 og 16. Heraf følger det bl.a., at politiet i forbindelse med bistand til kommunerne vil kunne anvende magt, såfremt magtanvendelsen findes nødvendig og forsvarlig. Dette indebærer bl.a., at magt kun må anvendes, hvis mindre indgribende midler ikke findes at være tilstrækkelige. Det skal ligeledes indgå i vurderingen af forsvarligheden af politiets magtanvendelse, om magtanvendelsen indebærer en risiko for, at udenforstående kan komme til skade, jf. politilovens § 16, stk. 1, 2. pkt. Endvidere følger det af § 16, stk. 2, at magt skal anvendes så skånsomt, som omstændighederne tillader, og således at eventuelle skader begrænses til et minimum.

2.8.2. Udlændinge- og Integrationsministeriets overvejelser

Som det fremgår ovenfor, er der hverken i udlændingelovens kapitel 9 b eller i bekendtgørelse om ro og orden på indkvarteringssteder og om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge uden for indkvarteringsstederne fastsat regler om, hvilken myndighed der er ansvarlig for, at børn og ungeudvalgets afgørelser om anbringelse uden samtykke eller ændring af anbringelsessted for uledsagede mindreårige udlændinge fuldbyrdes. Som ligeledes anført ovenfor, er det imidlertid Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse uden samtykke og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter udlændingeloven eller efter regler fastsat i medfør heraf, ud fra en nødrætsbetragtning og som følge af vores internationale forpligtelser, vil kunne ske efter reglerne i serviceloven for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med lovligt (processuelt) ophold i Danmark og efter principperne i serviceloven for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold.

Efter Udlændinge- og Integrationsministeriets opfattelse er det imidlertid ikke hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelse af afgørelser om tvangsanbringelse sker efter principperne i serviceloven for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge uden lovligt ophold i Danmark, herunder da afgørelserne kan fuldbyrdes ved brug af tvangsmæssige beføjelser og i særlige tilfælde med bistand fra politiet.

Det er endvidere efter ministeriets opfattelse ikke hensigtsmæssigt, at fuldbyrdelsen for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med lovligt (processuelt) ophold sker efter reglerne i serviceloven, da selve beslutningen om anbringelsen træffes efter udlændingeloven, hvilket kan give anledning til usikkerhed om retstilstanden.

Denne retstilstand vil endvidere kunne give anledning til tvivl om, hvorvidt der efter gældende ret er en tilstrækkelig klar hjemmel til, at politiet kan bistå ved fuldbyrdelse af afgørelser efter udlændingelovens § 62 1, stk. 1, idet udlændingeloven ikke indeholder en lovhjemmel herom.

Det er på den baggrund Udlændinge- og Integrationsministeriets vurdering, at der er behov for en tydeligere regulering af reglerne om fuldbyrdelse af børn og unge-udvalgets afgørelser efter udlændingelovens § 62 1, stk. 1. Herved sikres det, at der gælder ens regler for fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge, uanset om den enkelte udlænding opholder sig her i landet på processuelt ophold eller ulovligt ophold, ligesom der herved sikres en klar hjemmel til, at politiet i tilfælde, hvor det findes nødvendigt vil kunne bistå ved fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse af denne gruppe udlændinge.

En klar lovfæstet angivelse af, hvilken myndighed der er ansvarlig for fuldbyrdelsen, herunder hvilke beføjelser denne myndighed har i forbindelse med fuldbyrdelse af afgørelser om tvangsanbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge samt afgørelser om ændring af anbringelsessted, tydeliggør endvidere både over for de involverede myndigheder, den uledsagede mindreårige udlænding, den pågældendes repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, samt over for ansatte på indkvarteringsstedet, under hvilke omstændigheder der vil kunne ske fuldbyrdelse af sådanne afgørelser.

Udlændinge- og Integrationsministeriet finder endvidere, at der er behov for at tilpasse reglerne om fuldbyrdelse af afgørelser om tvangsanbringelse efter udlændingeloven. Det gælder det forhold, at uledsagede mindreårige udlændinge opholder sig her i landet uden deres forældre, ligesom de opholder sig på et indkvarteringssted og ikke på familiens bopæl. Kommunalbestyrelsen vil derfor skulle have adgang til det indkvarteringssted, hvor den uledsagede mindreårige udlænding opholder sig i stedet for forældremyndighedsindehaverens bolig.

2.8.3. Den foreslåede ordning

Det foreslås, at det i udlændingelovens § 62 l, stk. 1, fastslås, at det er kommunalbestyrelsen, der har ansvaret for, at afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge efter § 62, stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af anbringelsessted, der træffes efter regler fastsat i medfør af § 62, stk. 8, nr. 7, fuldbyrdes, samt at kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til et indkvarteringssted, jf. § 42 a, stk. 5 eller anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service, for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af disse afgørelser.

Det foreslås endvidere at indsætte en bestemmelse om, at politiet kan yde bistand til kommunen ved fuldbyrdelse af afgørelser truffet efter § 62 l, stk. 1, og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7.

De foreslåede ændringer betyder bl.a., at det vil fremgå klart af udlændingeloven, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for fuldbyrdelse af afgørelser om tvangsanbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7. Det betyder endvidere, at kommunen i den forbindelse vil kunne få adgang til det pågældende indkvarteringssted, hvor den uledsagede mindreårige udlænding er indkvarteret, for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af afgørelsen om tvangsanbringelse, ligesom kommunen vil kunne få adgang til det pågældende anbringelsessted efter serviceloven, hvor den uledsagede mindreårige udlænding er anbragt, for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af en afgørelse om ændring af anbringelsessted.

Kommunalbestyrelsens fuldbyrdelse efter den foreslåede bestemmelse vil – ligesom en fuldbyrdelse efter servicelovens regler – skulle ske i overensstemmelse med reglerne §§ 2-8 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, jf. lov nr. 442 af 9. juni 2004 med senere ændringer. Kommunalbestyrelsens adgang til at foretage tvangsindgreb efter lovforslaget må således alene anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet. Tvangsindgrebet vil endvidere skulle foretages så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Rammerne for politiets magtanvendelse i forbindelse med bistand til andre myndigheder, herunder ved fuldbyrdelse af kommunalbestyrelsens afgørelser om anbringelse efter servicelovens § 62 l, stk. 1, fremgår navnlig af §§ 15 og 16 i politiloven. Heraf følger det bl.a., at politiet i forbindelse med bistand til kommunerne vil kunne anvende magt, såfremt magtanvendelsen findes nødvendig og forsvarlig. Dette indebærer bl.a., at magt kun må anvendes, hvis mindre indgribende midler ikke findes at være tilstrækkelige. Det skal ligeledes indgå i vurderingen af forsvarligheden af politiets magtanvendelse, om magtanvendelsen indebærer en risiko for, at udenforstående kan komme til skade, jf. politilovens § 16, stk. 1, 2. pkt. Endvidere følger det af § 16, stk. 2, at magt skal anvendes

så skånsomt, som omstændighederne tillader, og således at eventuelle skader begrænses til et minimum.

Det foreslås endvidere, at fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse truffet efter § 62 1, stk. 1, og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 1, stk. 8, nr. 7, skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre den uledsagede mindreårige udlændinges bedste. Ligesom det foreslås, at kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings behov i afgørende grad taler imod.

Dette vil bl.a. indebære, at det tydeliggøres, at fuldbyrdelsen af afgørelsen vil skulle tilrettelægges og gennemføres på en måde, der er så skånsom som muligt over for den uledsagede mindreårige udlænding, indkvarteringsstedet, anbringelsesstedet samt eventuelle øvrige personer på indkvarteringsstedet eller anbringelsesstedet og med størst mulig hensyntagen til den uledsagede mindreårige udlændings integritet. Der vil f.eks. kunne være behov for, at pædagoger, den uledsagede mindreårige udlændings repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, eller andre, som den uledsagede mindreårige udlænding er tryk ved, er til stede ved afhentningen af den uledsagede mindreårige udlænding og sammen med sagsbehandleren ledsager den uledsagede mindreårige udlænding.

Hensigten med forslaget om, at kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og eventuelt den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings bedste vil tale afgørende imod, er, at det så vidt muligt helt skal undgås, at det bliver nødvendigt at rekvirere politiets bistand ved fuldbyrdelsen af sådanne afgørelser.

Herved forstås, at kommunen både forud for, at afgørelsen træffes, og når afgørelsen herefter skal effektueres, som udgangspunkt vil skulle inddrage den uledsagede mindreårige udlænding og den pågældendes repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, med henblik på så vidt muligt at kunne opnå forståelse for afgørelsen og sikre en skånsom fuldbyrdelse. Der kan også efter omstændighederne blive behov for inddragelse af andre personer i den uledsagede mindreåriges familie eller netværk. Det gælder især personer i familien eller netværket, som den uledsagede mindreårige udlænding er nært knyttet til, og som opholder sig sammen med den uledsagede mindreårige udlænding på indkvarteringsstedet eller på anbringelsesstedet, herunder f.eks. store søskende, såfremt det vurderes relevant.

Vedrører sagen fuldbyrdelse af afgørelser om ændret anbringelsessted uden samtykke, vil tæt inddragelse af den nuværende institution/plejefamilie ofte kunne bidrage til at understøtte en god og skånsom proces for den uledsagede mindreårige udlænding. Som led i inddragelsen bør kommunen

bl.a. søge at forklare baggrunden for, formålet med og indholdet af afgørelsen. Kommunen kan også med fordel forklare, hvordan fuldbyrdelsen helt konkret forventes at forløbe.

Der vil efter omstændighederne kunne være behov for, at kommunen ad flere omgang forsøger at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og eventuelle andre medlemmer af den pågældendes familie eller netværk, herunder f.eks. den uledsagede mindreårige udlændings repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse. Hvor vedholdende, kommunen vil skulle være, vil altid bero på en konkret og individuel vurdering under hensyn til den uledsagede mindreåriges bedste.

Kommunen vil således så vidt muligt skulle søge at undgå, at det bliver nødvendigt at fuldbyrde afgørelser med beføjelser, som følger af de foreslåede ændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Det følger af den foreslåede ordning, at kommunen i særlige tilfælde vil kunne undlade at afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings, den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, hvis hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings bedste taler afgørende imod. Herved forstås, at undladelsen alene vil kunne ske af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste, og at der skal være tale om tungtvejende grunde. Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der vurderes at være risiko for alvorlig skade på den uledsagede mindreårige udlændings sundhed eller udvikling, f.eks. på grund af overgreb eller omsorgssvigt, hvis der eksisterer en overhængende risiko for, at den uledsagede mindreårige vil forsvinde fra indkvarteringsstedet, eller hvis den uledsagede mindreårige udlændings øjeblikkelige behov for støtte betyder, at fuldbyrdelsen ikke vil kunne afvente kommunens forsøg på at opnå de pågældendes frivillige medvirken.

Det følger endvidere af den foreslåede ordning, at hvis der vil blive behov for at fuldbyrde en afgørelse tvangsmæssigt, herunder med politiets bistand, fordi det trods grundigt forarbejde og tæt inddragelse af den uledsagede mindreårige udlænding og eventuelle andre personer ikke vil være muligt at opnå deres frivillige medvirken til, at afgørelsen fuldbyrdes, vil kommunen skulle foretage en afvejning af på den ene side hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings behov for støtte og på den anden side hensynet til at beskytte den uledsagede mindreårige udlænding mod en fuldbyrdelse, som den pågældende vil kunne opleve som indgribende.

Kommunen vil som led i denne afvejning skulle vurdere, om det af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste vil være afgørende, at afgørelsen fuldbyrdes uden (yderligere) forsinkelse, eller om det af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste vil være bedre at arbejde yderligere med den pågældende udlænding og eventuelt andre personer i den uledsagede

mindreårige udlændings netværk med henblik på at opnå deres forståelse for og samarbejde om afgørelsens effektivering.

Der vil ved afvejningen skulle tages højde for den uledsagede mindreårige udlændings alder, modenhed og funktionsevne. Er der således f.eks. tale om en uledsaget mindreårig udlænding under skolealderen, vil dette som hovedregel skulle tale imod fuldbyrdelse af en afgørelse med politiets bistand, da den uledsagede mindreårige udlænding pga. sin alder må antages at have vanskeligt ved at forstå og overskue en sådan situation og vil kunne opleve en tvangsfuldbyrdelse som særdeles voldsom. Der vil dog kunne være situationer, hvor det af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings behov vil være nødvendigt at gennemtvinge afgørelsen med politiets bistand, også selvom der er tale om en uledsaget mindreårig udlænding under skolealderen, der vil have vanskeligt ved at forstå og overskue situationen, og som vil kunne opleve tvangsfuldbyrdelsen som særdeles indgribende, f.eks. hvis der eksisterer en overhængende risiko for, at den uledsagede mindreårige udlænding vil forsvinde fra indkvarteringsstedet, når den pågældende bliver bekendt med afgørelsen om anbringelse, men inden der er sket fuldbyrdelse af afgørelsen.

Er der tale om en uledsaget mindreårig udlænding, som skal flyttes mod sin vilje fra f.eks. et anbringelsessted til et andet anbringelsessted for at modtage en mere specialiseret pædagogisk behandling, som den uledsagede mindreårige udlænding ikke vil kunne få under sit fortsatte ophold på det oprindelige anbringelsessted, bør anbringelsen eller støtten som hovedregel og altovervejende udgangspunkt alene skulle gennemføres i dialog med den uledsagede mindreårig udlænding og anbringelsesstedet og uden politiets bistand. Kun i helt særlige tilfælde, hvor den uledsagede mindreårige udlændings behov for ændret støtte er meget betydeligt og som udgangspunkt akut, vil der ud fra hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings bedste kunne være grundlag for fuldbyrdelse af afgørelsen med politiets bistand.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse om fuldbyrdelse af afgørelse om tvangsanbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge og afgørelser om ændring af anbringelsessted vil gælde i tillæg til reglerne i §§ 2-8 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder bl.a. proportionalitetsprincippet, som således vil finde anvendelse. Kommunalbestyrelsens adgang til at foretage tvangsindgreb efter de foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 62 l, må således kun anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet.

Herudover foreslås det, at kommunalbestyrelsens fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse, hvor politiet yder bistand til kommunen, skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Ligesom det foreslås, at der årligt skal udarbejdes en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Den foreslåede ændring betyder, at kommunerne, ligesom efter reglerne herom i servicelovens § 64, stk. 7, skal registrere og indberette eventuelle sager, hvor politiet yder bistand til kommunen ved afhentning af den uledsagede mindreårige udlænding uden retskendelse og mod behørig legitimation på et indkvarteringssted eller anbringelsessted med henblik på at fuldbyrde en afgørelse om anbringelse eller ændret anbringelsessted uden samtykke. Registreringen vil skulle indeholde kommunens begrundelse for at anmode om politiets bistand. Den uledsagede mindreårige udlænding vil skulle gøres bekendt med registreringen, og den uledsagede mindreåriges oplevelse af situationen vil skulle indgå i indberetningen til Ankestyrelsen. På baggrund af indberetningerne vil Ankestyrelsen årligt skulle udarbejde en rapport, som oversendes til Folketinget.

Som følge af, at det foreslås at indsætte en hjemmel til, at politiet fremover kan yde bistand til kommunen ved fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse truffet efter § 62 l, stk. 1, og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7, uden samtykke, vil der kunne opstå behov for udveksling af nødvendige og relevante oplysninger mellem Udlændingestyrelsen, kommunen og politiet. Der kan være tale om oplysninger vedrørende f.eks. helbred, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold om en eller flere identificerbare fysiske personer.

Som følge af den foreslåede ordning om, at kommunen i de tilfælde, hvor politiet har ydet bistand til kommunen ved fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse og ændring af anbringelsessted uden samtykke, skal registrere og indberette dette overfor Ankestyrelsen, herunder angive begrundelsen for, hvorfor kommunen har anmodet om politiets bistand, samt anføre den uledsagede mindreårige udlændings oplevelse af situationen, vil der ligeledes i disse tilfælde skulle ske udveksling af nødvendige og relevante oplysninger mellem kommunen og Ankestyrelsen. Der kan være tale om oplysninger vedrørende f.eks. helbred, væsentlige sociale problemer og andre rent private forhold om en eller flere identificerbare fysiske personer.

Videregivelse af oplysninger i disse tilfælde vil skulle ske i overensstemmelse med databeskyttelsesloven, jf. lov nr. 502 af 23. maj 2018, og Europa-Parlamentets og Rådets forordning 2016/679/EU af 27. april 2016 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger og om ophævelse af direktiv 95/46/EF (generel forordning om databeskyttelse).

Der vil efter den foreslåede ordning både blive behandlet almindelige ikkefølsomme personoplysninger med behandlingshjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 6, 1, litra e, og følsomme oplysninger med behandlingshjemmel i databeskyttelsesforordningens artikel 9, 2, litra f.

Det bemærkes, at der med de foreslåede ændringer ikke er tiltænkt nogen ændring af reglerne for, hvornår der kan træffes afgørelse om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge eller

afgørelse om ændring af anbringelsessted. De foreslåede ændringer vedrører således alene fuldbyrdelse af disse afgørelser. Det understreges endvidere, at den foreslåede ordning ikke ændrer ved, at det altid skal sikres, at grundlaget for en anbringelse er tilstrækkelig.

Der er med de foreslåede ændringer endvidere ikke tilsigtet en udvidet adgang for kommunen til at fuldbyrde afgørelser efter udlændingelovens § 62 1, stk. 1, eller efter regler fastsat i medfør af § 62 1, stk. 8, nr. 7. Det vil således være de samme forhold vedrørende den uledsagede mindreårige udlænding, som i dag vil kunne begrunde fuldbyrdelse ved anvendelse af beføjelser efter serviceloven eller efter principperne heri, som vil kunne begrunde fuldbyrdelse ved anvendelse af beføjelserne som anført i den foreslåede § 1, nr. 2 og 3.

Der henvises til lovforslagets § 1, nr. 2 og 3

3. Forholdet til grundloven og Danmarks internationale forpligtelser

Ikke relevant

4. Forholdet til databeskyttelsesreglerne

Ikke relevant

5. Ligestillingsmæssige konsekvenser af lovforslaget

Ikke relevant

6. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for det offentlige

[Under udarbejdelse]

7. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet m.v.

[Under udarbejdelse]

8. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget indeholder positive konsekvenser for retssikkerheden for uledsagede mindreårige udlændinge, da der med lovforslaget indføres klare regler for fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse for denne gruppe af udlændinge.

Der henvises til lovforslagets afsnit 2.8.3

9. Miljømæssige konsekvenser

Ikke relevant

10. Forholdet til EU-retten

Ikke relevant

11. Hørte myndigheder og organisationer m.v.

Advokatrådet (Advokatsamfundet), Amnesty Nu, Amnesty International, Andelsboligforeningernes, fællesrepræsentation, Asylret, Bedsteforældre for Asyl, Beskæftigelsesrådet, Boligselskabernes, Landsforening, Børnerådet, Børne- og Kulturchefforeningen, Børns Vilkår, Centralorganisationernes Fællesudvalg CFU, Danes Worldwide, Danmarks Biblioteksforening, Danmarks Lejerforeninger, Danmarks Rederiforening, Danmarks Rejsebureau Forening, Danner, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Erhverv, Dansk Flygtningehjælp, DFUNK – Dansk Flygtningehjælp Ungdom, Dansk Missionsråd, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Tyrkisk Islamisk Stiftelse, Danske Advokater, Danske Regioner, Danske Udlejere, Datatilsynet, Den Almindelige Danske Lægeforening, Den Danske Dommerforening, Den Danske Helsinki-Komité for Menneskerettigheder, Den Katolske Kirke i Danmark, Det Centrale Handicapråd Det Kriminalpræventive Råd, DI, DIGNITY – Dansk Institut Mod Tortur, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Dommerfuldmægtigforeningen, Domstolsstyrelsen, DSI, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervs- og Selskabsstyrelsen, European Communications Office (ECO), European Environment Agency, Fagbevægelsens Hovedorganisation – FH (tidl. LO), Familieretshuset, Finansrådet, Finanssektorens Arbejdsgiverforening, Flygtningenævnet, Folkehøjskolernes Forening i Danmark, Foreningen af Offentlige Anklagere, Foreningen af Udlændingeretsadvokater, Færøernes Landsstyre, Naalakkersuisut (Grønlands Selvstyre), Handels, Transport og Serviceerhvervene, HK/Danmark, Indvandrermedicinsk klinik, Odense Universitetshospital, Indvandrerrådgivningen, Institut for Menneskerettigheder, International Community / Erhverv Aarhus, International Council for the Exploration of the Sea (ICES), International Organization for Migration (IOM), Kirkernes Integrationstjeneste, KL, Knud Vilby (på vegne af Fredsfonden), Kristelig Arbejdsgiverforening, Kvininfo, Kvindernes Internationale Liga for Fred og Frihed (Kvindefredsligaen), Landbrug & Fødevarer, Landsforeningen Adoption & Samfund, Landsforeningen af Forsvarsadvokater, Landsforeningen ”Et barn To forældre”, Landsorganisation af kvindekrisecentre (LOKK), Lejernes Landsorganisation i Danmark, Mellemløst Samvirke, Odense Universitetshospital, Plums Fond for fred, økologi og bæredygtighed (Tidl. Fredsfonden), PRO-Vest, Præsidenten for Vestre Landsret, Præsidenten for Østre Landsret, PTU – Livet efter ulykken, RED Rådgivning, Red Barnet, Reden Stop Kvindehandel, Refugees Welcome, Retslægerådet, Retspolitisk Forening, Rigsadvokaten, Rigspolitiet, Røde Kors, Rådet for Etniske Minoriteter, Samarbejdsgruppen om Børnekonventionen, Sammenslutningen af Landbrugets Arbejdsgiverforeninger, Samtlige byretter, SOS Racisme, Sundhedskartellet, Udlændingenævnet, Ungdommens Røde Kors, UNHCR (Regional Representation for Northern Europe), United Nations Childrens Fund (UNICEF), United Nations Development Programme (UNDP), United Nations Environment Programme (UNEP), United Nations Office for Project Services (UNOPS), United Nations Population Fund (UNFPA), United Nations Women, World Food Programme (WFP), World Health Organization (WHO), Work-live-stay southern Denmark, Ældresagen, Ægteskab uden

grænser, Aarhus kommune – Socialforvaltningen, Aarhus Erhverv / International Community, 3 F, 3F Privat Service, Hotel og Restauration (3F PSHR)

12. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)	Negative konsekvenser/merudgifter (hvis ja, angiv omfang/Hvis nej, anfør »Ingen«)
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	[Under udarbejdelse]	[Under udarbejdelse]
Administrative konsekvenser for borgerne	<p>Lovforslaget indeholder positive konsekvenser for retssikkerheden for uledsagede mindreårige udlændinge, da der med lovforslaget indføres klare regler for fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse for denne gruppe af udlændinge.</p> <p>Der henvises til lovforsalgets afsnit 2.8.3</p>	
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten		
Er i strid med de principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering/ Går videre end minimumskrav i EU-regulering	Ja	Nej

(sæt X)	
---------	--

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter udlændingelovens § 56 b, stk. 1, kan en uledsaget mindreårig udlænding, der er fyldt 12 år, og en repræsentant for en uledsaget mindreårig udlænding, jf. § 56 a, stk. 1, klage over børn og unge-udvalgets afgørelser efter bl.a. § 62 l, stk. 1, om anbringelse på et anbringelsessted efter § 66, stk. 1, i lov om social service.

Det foreslås, at henvisningen i § 56 b, stk. 1, til § 62 l, stk. 1, ændres til § 62 l, stk. 1, 1. pkt.

Forslaget er en konsekvens af, at det med lovforslagets § 1, nr. 2, foreslås at indsætte et nyt 2. og 3. punktum i § 62 l, stk. 1, om fuldbyrdelse af afgørelser efter 1. pkt. Med forslaget tydeliggøres det, at det alene er børn og unge-udvalgets afgørelser om anbringelse efter § 62 l, stk. 1, 1. pkt., der kan påklages til Ankestyrelsen.

Der er alene tale om en konsekvensrettelse som følge af lovforslagets § 1, nr. 2. Der tilsigtes således ikke indholdsmæssige ændringer af bestemmelsen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 2.8 i lovforslagets almindelig bemærkninger og til bemærkningerne til § 1, nr. 2.

Til nr. 2

Det er i udlændingelovens kapitel 9 b (§§ 62 l-62 v) ikke reguleret, hvilken myndighed der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af afgørelser om anbringelse efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, eller afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7. Fuldbordelse af børn og unge-udvalgets afgørelser efter disse bestemmelser vil derfor for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold kunne ske efter servicelovens regler herom og for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med ulovligt ophold efter principperne i serviceloven.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 62 l, stk. 1, indsættes et 2. pkt., hvorefter det fastslås, at kommunalbestyrelsen har ansvaret for, at afgørelser truffet efter § 62 l, stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7, fuldbyrdes.

Den foreslåede bestemmelse indebærer, at det fremover – ligesom efter servicelovens regler – vil være kommunalbestyrelsen, der er ansvarlig for, at afgørelser om anbringelse efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af anbringelsessted, der træffes efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7, fuldbyrdes.

Det foreslås endvidere, at der i bestemmelsen indsættes et 3. pkt., hvorefter kommunen mod behørig legitimation og uden retskendelse har adgang til et indkvarteringssted, jf. udlændingelovens § 42 a, stk. 5, eller anbringelsessted, jf. § 66, stk. 1, i lov om social service, for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på fuldbyrdelse af disse afgørelser.

Kommunen vil således i de helt særlige tilfælde, hvor dette måtte være nødvendigt af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste, uden retskendelse og mod behørig legitimation have adgang til f.eks. et indkvarteringssted for uledsagede mindreårige udlændinge, en døgninstitution, eller et opholdssted for at eftersøge og medtage en uledsaget mindreårig udlænding med henblik på at fuldbyrde en afgørelse om anbringelse efter § 62 l, stk. 1, 1. pkt., eller afgørelse om ændring af anbringelsessted, der er truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7.

Kommunalbestyrelsens udøvelse af de beføjelser, der følger af den foreslåede bestemmelse, vil – ligesom en fuldbyrdelse efter servicelovens regler – skulle ske i overensstemmelse med reglerne i §§ 2-8 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter. Heraf følger bl.a., at kommunalbestyrelsens adgang til at foretage tvangsindgreb efter den foreslåede bestemmelse, således kun må anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet. Indgrebet skal endvidere foretages så skånsomt som muligt.

Den foreslåede bestemmelse skal ses i tæt sammenhæng med lovforslagets § 1, nr. 3. Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.8 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Det er i udlændingelovens kapitel 9 b (§§ 62 l-62 v) ikke reguleret, hvilken myndighed der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af afgørelser om anbringelse efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 1. pkt., eller afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7, ligesom det ikke er reguleret, hvilke beføjelser den ansvarlige myndighed har i forbindelse med fuldbyrdelsen. Fuldbyrdelse af børn og unge-udvalgets afgørelser efter disse bestemmelser vil derfor

for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold kunne ske efter servicelovens regler herom, og for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med ulovligt ophold efter principperne i serviceloven.

Det foreslås, at der i § 62 l efter stk. 10, indsættes nedenstående nye stykker 11 og 12.

Det foreslås, at der i udlændingelovens § 62 l indsættes et nyt *stk. 11*, som fastsætter, at fuldbyrdelse af afgørelser truffet efter stk. 1, 1. pkt. og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 8, nr. 7, skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på at sikre den uledsagede mindreårige udlændinges bedste. Kommunen skal afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den pågældendes behov i afgørende grad taler imod.

Bestemmelsen vil indebære, at det vil blive tydeliggjort i udlændingeloven, at fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse og ændring af anbringelsessted uden samtykke skal varetage den uledsagede mindreårige udlændings bedste og skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader. Det vil bl.a. indebære, at afhentningen af den uledsagede mindreårige udlænding på indkvarteringsstedet eller på anbringelsesstedet skal tilrettelægges og gennemføres på en måde, der er så skånsom som muligt over for den uledsagede mindreårige udlænding, indkvarteringsstedet, anbringelsesstedet samt eventuelle øvrige børn og unge på indkvarteringsstedet eller anbringelsesstedet og med størst mulig hensyntagen til den uledsagede mindreårige udlændings integritet. Der kan f.eks. være behov, at den uledsagede mindreårige udlændings repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, kontaktpædagoger eller andre, som den uledsagede mindreårige udlænding er tryk ved, er til stede ved afhentningen af den pågældende og sammen med sagsbehandler ledsager den uledsagede mindreårige udlænding.

Efter den foreslåede bestemmelse vil kommunen skulle afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings og den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, eventuelt andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, medmindre hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings bedste vil tale afgørende imod.

Herved forstås, at kommunen både forud for, at afgørelsen træffes, og når afgørelsen herefter skal effektueres, som udgangspunkt vil skulle søge at inddrage den uledsagede mindreårige udlænding og den pågældendes repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, med henblik på så vidt muligt at opnå forståelse for afgørelsen og sikre en skånsom fuldbyrdelse. Der vil efter omstændighederne også kunne være behov for inddragelse af andre personer i den uledsagede mindreårige udlændings netværk. Det vil især gælde personer i netværket, som den uledsagede mindreårige udlænding er nært knyttet til, og som

opholder sig sammen med den uledsagede mindreårige udlænding på indkvarteringsstedet eller på anbringelsesstedet, herunder f.eks. store søskende, pædagoger m.v. Vedrører sagen fuldbyrdelse af afgørelser om ændret anbringelsessted uden samtykke vil tæt inddragelse af den nuværende institution ofte kunne bidrage til at understøtte en god og skånsom proces for den uledsagede mindreårige udlænding.

Som led i inddragelsen bør kommunen bl.a. søge at forklare baggrunden, formål og indhold af afgørelsen. Kommunen kan også med fordel forklare, hvordan fuldbyrdelsen helt konkret forventes at forløbe.

Der vil efter omstændighederne kunne være behov for, at kommunen ad flere omgange forsøger at opnå den uledsagede mindreårige udlændings, den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a. stk. 1, og eventuelle andre medlemmer af den pågældendes familie eller netværk frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse. Hvor vedholdende, kommunen vil skulle være, vil altid bero på en konkret og individuel vurdering under hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste, samt hvorvidt der vurderes at være en overhængende risiko for, at den uledsagede mindreårige udlænding vil forsvinde fra indkvarteringsstedet, inden afgørelsen vil blive fuldbyrdet.

Kommunen vil således så vidt muligt skulle søge at undgå, at det bliver nødvendigt at fuldbyrde afgørelser med beføjelser, som følger af de foreslåede ændringer som følge af lovforslagets § 1, nr. 2 og 3.

Det følger af den foreslåede ordning, at kommunen i særlige tilfælde vil kunne undlade at afsøge mulighederne for at opnå den uledsagede mindreårige udlændings, den pågældendes repræsentants, jf. § 56 a, stk. 1, andre familiemedlemmers eller netværkets frivillige medvirken til afgørelsens fuldbyrdelse, hvis hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings bedste taler afgørende imod. Herved forstås, at undladelsen alene vil kunne ske af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste, og at der skal være tale om tungtvejende grunde.

Det vil f.eks. kunne være tilfældet, hvis der vurderes at være risiko for alvorlig skade på den uledsagede mindreårige udlændings sundhed eller udvikling, f.eks. på grund af overgreb eller omsorgssvigt, hvis der eksisterer en overhængende risiko for, at den uledsagede mindreårige vil forsvinde fra indkvarteringsstedet, eller hvis den uledsagede mindreårige udlændings øjeblikkelige behov for støtte betyder, eller at fuldbyrdelsen ikke vil kunne afvente kommunens forsøg på at opnå de pågældendes frivillige medvirken.

Det følger endvidere af den foreslåede ordning, at hvis der vil blive behov for at fuldbyrde en afgørelse tvangsmæssigt, herunder med politiets bistand, jf. den foreslåede bestemmelse i § 62 l, stk. 12, jf. længere nede, hvortil der henvises, fordi det trods grundigt forarbejde og tæt inddragelse af

den uledsagede mindreårige udlænding og eventuelle andre personer ikke vil være muligt at opnå frivillig medvirken til, at afgørelsen fuldbyrdes, vil kommunen skulle foretage en afvejning af på den ene side hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings behov for støtte og på den anden side hensynet til at beskytte den uledsagede mindreårige udlænding mod en fuldbyrdelse, som den pågældende vil kunne opleve som indgribende.

Kommunen vil som led i denne afvejning skulle vurdere, om det af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste vil være afgørende, at afgørelsen fuldbyrdes uden (yderligere) forsinkelse, eller om det af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste vil være bedre at arbejde yderligere med den pågældende udlænding og eventuelt andre personer i den uledsagede mindreårige udlændings netværk med henblik på at opnå deres forståelse for og samarbejde om afgørelsens effektivering.

Der vil ved afvejningen skulle tages højde for den uledsagede mindreårige udlændings alder, modenhed og funktionsevne. Er der således f.eks. tale om en uledsaget mindreårig udlænding under skolealderen, vil dette som hovedregel skulle tale imod fuldbyrdelse af en afgørelse med politiets bistand, da den uledsagede mindreårige udlænding pga. sin alder må antages at have vanskeligt ved at forstå og overskue en sådan situation og vil kunne opleve en tvangsfuldbyrdelse som særdeles voldsom.

Der vil dog kunne være situationer, hvor det af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings behov vil være nødvendigt at gennemtvinge afgørelsen med politiets bistand, også selvom der er tale om en uledsaget mindreårig udlænding under skolealderen, der vil have vanskeligt ved at forstå og overskue situationen, og som vil kunne opleve tvangsfuldbyrdelsen som særdeles indgribende, f.eks. hvis der eksisterer en overhængende risiko for, at den uledsagede mindreårige udlænding vil forsvinde fra indkvarteringsstedet, når den pågældende bliver bekendt med afgørelsen om anbringelse, men inden der er sket fuldbyrdelse af afgørelsen.

Er der tale om en uledsaget mindreårig udlænding, som skal flyttes mod sin vilje fra f.eks. et anbringelsessted til et andet anbringelsessted for at modtage en mere specialiseret pædagogisk behandling, som den uledsagede mindreårig udlænding ikke vil kunne få under sit fortsatte ophold på det oprindelige anbringelsessted, bør støtten som hovedregel og altovervejende udgangspunkt alene skulle gennemføres i dialog med den uledsagede mindreårig udlænding, den pågældendes repræsentant, jf. § 56 a, stk. 1, og anbringelsesstedet og uden politiets bistand. Kun i helt særlige tilfælde, hvor den uledsagede mindreårige udlændings behov for ændret støtte er meget betydeligt og som udgangspunkt akut, vil der ud fra hensynet til den uledsagede mindreårige udlændings bedste kunne være grundlag for fuldbyrdelse af afgørelsen med politiets bistand.

Det bemærkes, at den foreslåede bestemmelse vil gælde i tillæg til reglerne i §§ 2-8 i lov om retssikkerhed ved forvaltningens anvendelse af tvangsindgreb og oplysningspligter, herunder bl.a. proportionalitetsprincippet, som således vil finde anvendelse.

Kommunalbestyrelsens adgang til at foretage tvangsindgreb efter den foreslåede bestemmelser i udlændingelovens § 62 l, må således kun anvendes, hvis mindre indgribende foranstaltninger ikke er tilstrækkelige, og hvis indgrebet står i rimeligt forhold til formålet med indgrebet.

Det foreslås endvidere, at der indsættes et nyt *stk. 12*, der efter *1. pkt.*, fastslår, at politiet yder bistand til kommunen ved udøvelsen af beføjelser efter § 62 l, stk. 1, 3. pkt.

Dette indebærer, at politiet vil kunne yde bistand til kommunen ved gennemførelse af afgørelser om anbringelse efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af stk. 8, nr. 7, når betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Kommunen vil i hvert enkelt tilfælde skulle foretage en vurdering af indgrebets proportionalitet, det vil sige om, politiets bistand ved gennemførelsen af afgørelsen er nødvendig af hensyn til den uledsagede mindreårige udlændings bedste og står i rimeligt forhold til formålet med afgørelsen.

Eventuel gennemførelse af afgørelser med politiets bistand skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader, og med henblik på den uledsagede mindreårige udlændings bedste, jf. det foreslåede § 62 l, stk. 11. Heraf følger bl.a., at kommunen kan anmode om, at politiet ikke optræder i uniform eller anvender udrykningskørertøjer. Da gennemførelse af f.eks. en afgørelse om anbringelse uden samtykke eller om ændring af anbringelsessted uden samtykke ofte vil være en voldsom oplevelse for den uledsagede mindreårige udlænding, vil det i de fleste tilfælde være hensigtsmæssigt, hvis politiet optræder i civil.

Rammerne for politiets magtanvendelse fremgår navnlig af politilovens §§ 15 og 16. Heraf følger det bl.a., at politiet i forbindelse med sin bistand til andre myndigheder, herunder kommunerne, vil kunne anvende magt, forudsat at magtanvendelsen findes nødvendig og forsvarlig. Dette indebærer bl.a., at magt kun må anvendes, hvis mindre indgribende midler ikke findes at være tilstrækkelige, og at eventuel en magtanvendelse skal ske så skånsomt, som omstændighederne tillader.

Det foreslås endvidere i bestemmelsens *2. pkt.*, at regler fastsat i medfør af § 64, stk. 5, *2. pkt.*, i lov om social service finder tilsvarende anvendelse for politiets bistand efter *1. pkt.*

Efter servicelovens § 64, stk. 5, *2. pkt.*, fastsætter social- og ældreministeren efter aftale med justitsministeren nærmere regler i en bekendtgørelse om politiets bistand til kommunen i forbindelse

med kommunens fuldbyrdelse af bl.a. tvangsanbringelser efter serviceloven og lov om bekæmpelse af ungdomskriminalitet. Bestemmelsen er ikke udmøntet.

Med den foreslåede bestemmelse sikres det, at regler, der eventuelt vil blive fastsat i medfør af servicelovens § 64, stk. 5, 2. pkt., tillige vil finde anvendelse ved politiets bistand efter den foreslåede § 62, stk. 12, 1. pkt., således at der gælder ens regler for politiets bistand til kommunen ved fuldbyrdelse af afgørelser om tvangsanbringelser og afgørelser om ændring af anbringelsessted efter henholdsvis serviceloven og udlændingeloven.

Det foreslås i bestemmelsens 3. og 4. pkt., at fuldbyrdelse af en afgørelse, jf. § 62 l, stk. 1, 3. pkt., hvor politiet yder bistand til kommunen efter 1. pkt., skal registreres og indberettes af kommunen til Ankestyrelsen. Der udarbejdes årligt en rapport over anvendelsen af bestemmelsen.

Den foreslåede ordning vil indebære, at kommunen løbende, som i dag efter reglerne i serviceloven, skal registrere og indberette eventuelle sager, hvor politiet yder bistand til kommunen ved afhentning af en uledsaget mindreårig udlænding uden retskendelse og mod behørig legitimation på et indkvarteringssted eller anbringelsessted med henblik på at fuldbyrde en afgørelse om anbringelse efter § 62 l, stk. 1, eller om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7.

Registreringen vil skulle indeholde kommunens begrundelse for at anmode om politiets bistand. Den uledsagede mindreårige udlænding vil skulle gøres bekendt med registreringen, og den uledsagede mindreårige udlændings oplevelse af situationen vil skulle indgå i indberetningen til Ankestyrelsen.

På baggrund af kommunernes indberetninger vil Ankestyrelsen skulle udarbejde en samlet oversigt over kommunernes anvendelse af politiets bistand. Denne oversigt vil skulle indgå i den rapport, som Ankestyrelsen årligt udarbejder efter servicelovens § 64, stk. 7, og oversender til Folketinget.

Der henvises til de almindelige bemærkninger punkt 2.8 og bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 2.

Til § 2

Det foreslås i § 2, at loven træder i kraft den 1. juli 2021.

Det betyder for så vidt angår lovforslagets element om fuldbyrdelse af en afgørelse om anbringelse af en uledsaget mindreårig udlænding, at de foreslåede bestemmelser i lovforslagets § 1, nr. 1-3, om, hvilken myndighed der er ansvarlig for fuldbyrdelsen af afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af

anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7, herunder hvilke beføjelser kommunen har i forbindelse med fuldbyrdelse af disse afgørelser, gælder fra lovens ikrafttræden.

Det bemærkes, at fuldbyrdelse af børn og unge-udvalgets afgørelser efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, forud for denne lovs ikrafttræden for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med processuelt ophold vil kunne ske efter servicelovens regler herom og for så vidt angår uledsagede mindreårige udlændinge med ulovligt ophold efter principperne i serviceloven. Der henvises i den forbindelse til afsnit 2.8. Denne lovs foreslåede bestemmelser i § 1, nr. 1-3, ændrer således ikke på de berørte personers retsstilling, men indebærer alene, at der i udlændingeloven indføres en klar lovhjemmel til, at kommunalbestyrelsen kan fuldbyrde afgørelser om anbringelse af uledsagede mindreårige udlændinge efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7, og i den forbindelse tillægges en række beføjelser, der i dag følger af serviceloven. Ligesom de foreslåede bestemmelser indebærer, at der indføres en klar lovhjemmel i udlændingeloven til, at politiet kan yde bistand ved fuldbyrdelse af afgørelser om anbringelse efter udlændingelovens § 62 l, stk. 1, 1. pkt., og afgørelser om ændring af anbringelsessted truffet efter regler fastsat i medfør af § 62 l, stk. 8, nr. 7.